

- EF-varemærkeregistrering nr. 1421700 erklæres fortabt som følge af manglende brug.
- Den registrerede indehaver tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »now«, for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 — EF-varemærkeregistrering nr. 1 421 700

Indehaver af EF-varemærket: Starbucks (HK) Ltd

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Now Wireless Ltd

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærkeregistreringen erklæret delvis fortabt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Ezz m.fl. mod Rådet

(Sag T-279/13)

(2013/C 207/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypten), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Det Forenede Kongerige) og Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egypten) (ved J. Lewis, Queen's Counsel, barrister B. Kennelly og solicitor J. Binns)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2013/144/FUSP af 21. marts 2013 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og om ændring af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP (EUT L 82, s. 54) og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), som suppleret af Rådets afgørelse af 21. marts 2013, annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for det i henhold til artikel 263 TEUF anlagte søgsmål har sagsøgerne anført seks anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, (a) at Rådets afgørelse 2013/144/FUSP ikke havde et ordentligt retsgrundlag, idet afgørelsen ikke opfyldte kravet i artikel 29 TEU, og (b) at Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 ikke kunne gennemføres, idet forordningen ikke opfyldte kravene i dens hævdede retsgrundlag, dvs. artikel 215, stk. 2, TEUF.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at det i artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 indeholdte kriterium for at vedtage restriktive foranstaltninger ikke er opfyldt. Det anføres derudover, at sagsøgte begrundelse for vedtagelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgerne er fuldstændig vag, ukonkret, udokumenteret, ubegrundet og utilstrækkelig til at begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet (a) de restriktive foranstaltninger ikke indebærer en procedure, hvorunder sagsøgerne meddeles, på grundlag af hvilke beviser afgørelsen om at indefryse deres midler er truffet, eller som gør det muligt for dem på relevant vis at udtale sig herom, (b) den begrundelse, der er givet, består af en generel, uunderbygget og vag påstand om en retslig procedure og (c) sagsøgte ikke har givet tilstrækkelige oplysninger til, at sagsøgerne faktisk har kunnet fremsætte deres synspunkter hertil, hvilket gør det umuligt for en domstol at bedømme, om Rådets afgørelse og vurdering er velbegrundet og truffet på grundlag af afgørende bevismateriale.
- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgte har undladt at give sagsøgerne en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor de er omfattet af de anfægtede foranstaltninger, og herved har tilsidesat sin pligt til at anføre konkrete og specifikke grunde, der berettiger dets afgørelse, herunder de specifikke og individuelle grunde, som foranledigede sagsøgte til at antage, at sagsøgerne var ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af den egyptiske stats midler.
- 5) Med femte anbringende gøres gældende, at sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes ejendomsret og ret til beskyttelse af omdømme.
- 6) Med sjette anbringende gøres gældende, at sagsøgte opførelse af sagsøgerne på listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, bygger på et åbenbart urigtigt skøn.